

1053
m/s

**ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА**

**ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
КОМИСИЯТА ПО
ЗЕМЕДЕЛИЕ И ХРАНИ
Г-ЖА МАРИЯ БЕЛОВА**

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 83, ал. 1 от ПОДНС внасям аргументирано предложение за изменения и допълнения на приетия на първо гласуване законопроект за Законопроект за изменение и допълнение на Закона за ветеринарномедицинската дейност № 954-01-44 внесен от Десислава Атанасова и група народни представители, както следва:

1. Създава се нов §1:
§1. В чл. 39, ал. 2, т. 14 след думите „БАБХ“ се добавят „в срок до три дни“.
2. Създава се нов §2:
§2. В чл. 51, ал. 3 се създава т. 3:
„3. органите на местната власт.“
3. Създава се нов §3.
§3. В чл. 133, ал 2:
  1. се създава нова точка 4:
„4. определят и ясно обозначават районите в населените места, в които е разрешено или изрично забранено свободното разхождане на домашни любимци;“.
  2. досегашната т.4 става т. 5 и съответно до края се преномерират:
4. Създава се нов §4.
§4. В чл. 151:

1. са създават нови точки 3, 4 и 5:
„3. продажбата, размяната или преотстъпване на собствеността с цял извличане на финансова или друга облага на животни-компаньони в зоомагазини;
4. продажбата, размяната или преотстъпване на собствеността с цел извличане на финансова облага на животни в интернет сайтове;
5. продажбата на животни-компаньони от лица или в обекти, които нямат регистрация по чл. 176 и не са вписани в регистрите по чл. 7, ал. 3, т. 1 и т. 2;“

2. Досегашната т. 3 става т.6 и до края се преномерират.

5. Създава се нов §5:

§5. В чл. 172 се правят следните допълнения:

1. в т. 3, в края се добавят думите „ или да се регистрират по реда на чл. 176, ал. 3 “
2. в т. 4 след думите „размножаване“ се добавят „се регистрират по реда на чл. 176 и “

6. Създава §6:

§6. В чл. 173 се правят следните изменения:

1. Точка 1 придобива следната редакция:
„1. да съдействат на общинските или ветеринарномедицинските контролни органи при извършване на проверка на кучето с четящо устройство за установяване наличието или отсъствието на чип, след което и за регистрацията му ;“
2. В края на т. 3 се добавят думите „ , която се поставя само на идентифицирани с микрочип кучета и с въведени данни в Интегрираната информационна система на БАБХ.“

7. Създава §7:

§7. Чл. 174 се изменя така:

„Чл. 174. (1) Собствениците на кучета, навършили 6-седмична възраст, ги представят на ветеринарен лекар за идентификация чрез имплантиране на микрочип, отговарящ на стандарт ISO 11784, за издаване на ветеринарномедицински паспорт по образец в изпълнение на Регламент (ЕС) № 577/2013 на Комисията от 28 юни 2013 г., както и с за обезпаразитяване и регистрация чрез въвеждане на данните в Интегрираната информационна система на БАБХ.“

(2) В 7-дневен срок от придобиване на куче над тази възраст собственикът го представя на ветеринарен лекар за упражняване на ветеринарномедицинска профилактика и пререгистрация в Интегрираната информационна система на БАБХ чрез въвеждането на новите данни за собственост след предоставяне на съответния документ за придобиване или собственост.

(3) Ветеринарният лекар поставя задължителната ваксина срещу бяс само на кучета, които са идентифицирани с микрочип, и данните им са въведени в Интегрираната информационна система на БАБХ.

(4) Чрез въвеждане информацията по ал. 1 и ал. 2 в Интегрираната информационна система на БАБХ от ветеринарният лекар, данните автоматично регистрират новия собственик към съответната общинска администрация за заплащане на таксата по чл. 175, ал. 1.

(5) Собствениците, които отглеждат котки и/ или порчета, изпълняват разпоредбите по ал. 1 и ал. 2.“

8. Създава §8:

§8. В чл. 175, ал. 2, т. 6 се отменя.

9. Създава §9:

§9. В чл. 176 се създава ал.3:

„(3) Право на развъдна дейност на животни-компаньони имат само лицата, регистрирани като развъдчици, вписани са в регистъра по чл. 7, ал. 3, т. 2 по този закон и заплатили съответната такса. За завършена процедура по регистрация трябва да получат сертификат, че отговарят на стандартите на БРФК, гарантиращ им правото да развъждат до едно поколение годишно, подлежащо преди продажба на задължителна регистрация по чл. 174 с имената на развъдчика като първи собственик.“

10. Параграф 1 става §10 и:

1. в него се създава нова т.2:

2. В ал. 2 след „изключени“ се добавят „ , когато извършването им е необходимо по ветеринарномедицинско предписание, или се налага, за да се запазят животът, здравето и доброто състояние на животното.“, а думите „по преценка на ветеринарен лекар“ се отменят.

2. т. 2 става т. 3.

11. Параграф 2 става §11 и в него се правят следните изменения и допълнения:

§11. В чл. 178 думите „т. 3 и 4“ се заменят с „ т. 3,4 и 5, посредством извършване на ежегодно определен брой проверки, утвърдени в съответния годишен план.“

12. Създава се §12:

§12. В чл. 413, ал 1 думите „400 до 2 000“ се заменят с „1 000 до 4 000“, а думите „1 000 до 4 000“, „3 000 до 5 000“.

13. Създава се §13:

§13. В чл. 422 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 числата „200“, „500“, „500“ и „1 000“ се заменят съответно с „2 000“, „3 000“, „3 000“ и „5 000“.
2. В ал. 4 думите „ал. 1“ се заменят с „чл. 151, т. 1-8 и т. 10-15“

14. Създава се §14:

§14. Създава се чл. 422а:

„Чл. 422а. При отнемане на животно в полза на държавата, същото безвъзмездно да се предостави за постоянно настаняване в:

1. зоологическа градина с лиценз, издаден по чл. 62 от ЗБР;
2. център за диви животни, регистриран по чл. 62б от ЗБР;
3. организация с нестопанска цел, регистрирана в обществена полза по реда на ЗЮЛНЦ, с предмет на дейност защита на животните, спасяване на бедстващи животни или опазване на животински видове.“

15. Създава се §15:

§15. В чл. 426б думите „чл. 174, ал. 4“ се заменят с „чл. 174, ал. 1 и 2“

16. Създава се §16:

§16. Създава се чл. 426б:

„Чл. 426в. Който извършва продажба на животни без да е регистриран по чл. 176, се наказва с глоба от 500 лв. до 1500 лв, а при повторно нарушение – от 2000 лв. до 4000 лв.“

17. Параграф 3 става § 17.

18. Създава се §18:

§18. В чл. 472, ал. 1 и 4 числото „429“ се заличава.

19. Създава се §19:

§19. В Закона за защита на животните (Обн., ДВ, бр. 13 от 2008г., изм. бр. 80 от 2009г., бр. 8 и 92 от 2011г., бр. 53 от 2014.г., бр. 34 от 2016г., бр. 58 от 2017г. и бр. 17 от 2018г.)

1. В чл. 12 думите „осигуряват условия за отглеждането им съгласно чл. 149, ал. 1 и чл. 150“ се заменят с „-компаньони ги отглеждат при спазване изискванията за защита и хуманно отношение към животните по този закон и по“

2. Чл. 33 придобива следната редакция:

„Чл. 33. Всеки, който отглежда или се грижи за животно компаньон, е длъжен да:

1. потърси необходимата информация и съвети от специалисти относно особеностите при отглеждането и необходимите условия, които трябва да осигури на животно компаньон, съобразно неговия вид, порода, възраст и физиологично състояние;

2. осигурява условията, грижите и вниманието, съобразени с естествените му нужди според вида и породата му, а именно:

а) пространство за настаняване и оборудване на това пространство, което отговаря на физиологическите и поведенческите особености на животно компаньон;

б) необходимите количества подходяща храна и вода, които да го поддържат в добро здравословно състояние;

в) необходимото пространство и движение;

г) да отглежда животно компаньон при условия и по начин, които не формират агресивно поведение;

3. да осигурява ветеринарномедицинско обслужване:

а) при необходимост поради нарушено здравословно състояние и нараняване;

б) за целите на профилактиката от опасни за хората и животните заболявания - ваксинация и обезпаразитяване;

4. да не допуска в непосредствена близост животни , притежаващи естествена или придобита нетърпимост едно към друго.“

3. Чл. 34, ал. 3 и 4 придобиват следната редакция:

„(3) При отглеждане на кучета на открито задължително се осигурява колиба, която се оразмерява така, че кучето да може да се движи изправено вътре в нея без затруднения и да ляга в цялата си дължина. Ако движението на кучето е ограничено от клетка или ограден вътрешен двор, ограденото пространство е не по-малко от:

1. за кучета с височина до 50 cm - 6 m²;
2. за кучета с височина над 50 cm - 9 m².

(4) Когато кучето се отглежда предимно вързано, се осигурява:

1. връзване с верига или въже с дължина най-малко 5 m, което дава възможност за свободно движение;
2. връзване, което не създава опасност от нараняване на кучето и максимално е предотвратена опасността от заплитане;
3. въжето или веригата трябва да е поставено/а така, че да не задушава кучето и да му позволява да се храни, да пие вода и да се подслонява;
4. ежедневна разходка.“

4. Параграф 4 става т. 4, буква „а“, създават се букви „б“, „в“ и „г“:

б) в ал. 4 думите „пазачи на стада, ловни“ се заличават.

в) в ал. 5 думите „в общината такса“ се заменят с „съответната такса - регистрация“

г) в края на ал. 6 се добавя „регистрирани по чл. 176 от Закона за ветеринарномедицинската дейност и са вписани в регистъра по чл.7, ал. 3, т.1 или т. 2 от същия.“

5. Създава се чл. 35а:

„Чл. 35а. Всеки, който отглежда или се грижи за животно компаньон, носи отговорност за вредите, причинени от личната си неспособност да взема навременни и достатъчни мерки по чл. 35.“

6. В чл. 36 се правят следните изменения и допълнения:

а) в ал. 1 думата „стерилизация“ се заменя с „кастрация“ и в края се добавят „ след регистрирани по чл. 174 от Закона за ветеринарномедицинската дейност“ .

б) в ал. 2 „такса по чл. 35, ал. 5 и “ се заличават.

7. В чл. 37, ал. 4 думите „съответната областна дирекция по безопасност на храните.“ се заменят с „лекуващия ветеринарен лекар, предоставяйки му съответния доказателствен документ.“

8. В чл. 62 се правят следните изменения и допълнения:

а) в ал. 1 числата „500“ и „1 000“ се заменят съответно с „2 000“ и „3 000“

б) в ал. 2 думите „ т. 2 се прилага разпоредбата на чл. 422 от Закона за ветеринарномедицинската дейност, а в случаите по чл. 7, ал. 2, т. 19 и 20 - разпоредбата на чл. 427 от Закона за ветеринарномедицинската дейност.“ се заменят с „животното се отнеме в полза на държавата.“

в) в ал. 6 числата „1 000“ и „2 000“ се заменят съответно с „3 000“ и „5 000“

9. Създава се нов чл. 65:

„Чл. 65. Който наруши изискванията по чл. 35, ал. 5 и по чл. 36, се наказва с глоба от 500 лв. до 1 500 лв, а при повторно нарушение – от 2 000 лв. до 4 000 лв.“.

10. Създава се чл. 65а:

„Чл. 65а. Който не изпълни задължения по чл. 37 ал. 1 и ал. 4, се наказва с глоба в размер 200 лв., а при повторно нарушение – 500 лв.“

11. Досегашния чл. 65 става чл. 65б.

12. В чл. 69 думите „ от 1 000 до 2 000“ се заменят с „от 2 000 до 4 500“

13. В чл. 76, ал. 5, т. 1 след думите „спасителни центрове“ се допълват „за диви животни и центрове за диви животни“

20. Параграф 5 става §20.

МОТИВИ

Предлаганите промени в чл. 39 относно срокът, който е посочен в чл. 132 ал. 2 – посочен е по-назад в закона, са за да е по-ясно. Да бъде в члена, в който са изброени задълженията на ветеринарните лекари, които упражняват ветеринарно-медицинска практика, защото към момента е записан срокът в чл. 132, там са регламентирани задълженията на собственици на животновъдни обекти със селскостопански животни.

Отвореният достъп за общините до Интегрираната информационна система на Българската агенция по безопасност на храните (БАБХ) – цели да се предостави достъп на съответните служители от всички общински администрации на територията на Република България. Необходимо е и базите данни на общините, които използват такива, да бъдат свързани с

тази на БАБХ, за да се прехвърли и синхронизира въведената до този момент информация за регистрирани домашни кучета.

Важен момент е управлението на информацията да бъде централизирано, така че да има възможност констатираните нарушения на ЗВД и ЗЗЖ на дадено лице в една община, да могат да се видят и в другите общини, в случай че лицето промени адреса си. Системата позволява да се получи информация за лицето, което първоначално е регистрирал съответните данни, както и за лицето, извършило последните корекции на същите.

Основната цел на това предложение не е само от гледна точка на синхронизиране на наличната вече информация в различните бази данни, а да се опрости процедурата по регистрацията към момента, от страна на собствениците на домашни любимци – веднъж при ветеринарния лекар, втори път при съответната общинска администрация. Регистрацията на животното да бъде резултат от изпълнение на разпоредбите по чл. 174 от страна на собственика или упълномощено лице (развъдчик, осиновител), последвано от изпълнение на задълженията на ветеринарния лекар, вменени му с чл. 174, ал. 3 и с чл. 39, ал. 2, т. 14 на ЗВД. Трябва да се гарантира чипиране и регистриране чрез въвеждане еднократно на данните за едно животно, в една система, за да са на разположение при необходимост на съответното лице. По този начин би следвало да отпадне задължението на ветеринарния лекар по чл. 174, ал. 4 от ЗВД, както и санкциите за неизпълнението му по чл. 426б.

Предоставянето на достъп на определените служители от общинските администрации е във връзка с разпоредбите на чл. 15, ал. 2 от Наредба № 6 от 08.10.2013 г. за изискванията към средствата за официална идентификация на животните и използването им, условията, реда и контрола по събиране, въвеждане, поддържане и използване на информацията в Интегрираната информационна система на Българска агенция по безопасност на храните (изд. от министъра на земеделието и храните, доп., ДВ, бр. 5 от 12.01.2018 г., в сила от 12.01.2018 г.) и се осъществява чрез издаване на заповед от изпълнителния директор на БАБХ на основание чл. 27, ал. 1, т. 8 и ал. 2 от същата наредба.

Друга полза от осигурения достъп, ще бъде възможността на управителя на приют за животни бързо и лесно да изпълни задълженията, вменени му съгласно чл. 16, ал. 5 от ЗЗЖ - ще може да издири собственика на домашно куче, ако такова се озове в приюта.

Необходимо е всеки район в населено място, до който имат достъп свободен или не домашни любимци, задължително да е обозначен с табела от общината, в която може да се посочат и конкретните санкции, ако са приети от общинските съвети, и да бъдат наложени на собствениците, които не са се съобразили с указания знак.

В Република България има законова забрана за търговия с кучета от нерегистрирани обекти. Въпреки това, налице е голямо по обем

нерегламентирано размножаване, нелегален внос и търговия на кучета. Тази дейност ощетява не само обществото, чрез постоянното захранване на популацията от бездомни кучета, но и държавата, чрез несъбраните данъци от тези продажби. Нещо повече – нелегалните развъждане и внос се извършват без наличието на ветеринарен контрол и представляват опасност за здравето както на хората, така и на други животни.

Необходимо е да се забрани нерегламентираната търговия в интернет сайтове и на открито, за да се избегне развиването на отклонения в поведението на животните, предлагани за продажба, както и да се ограничи търговията със защитени или забранени за притежание от частни лица видове. Голяма част от животните, продавани в клетки на открити пазари, имат значителни и опасни освен за хората, но и за други животни в близост, поведенчески отклонения, каквото е и проявата на агресия. Животните, продавани в интернет сайтове и социални мрежи, близо в 100 % от случаите се развъждат незаконно, без да се съобразяват с нормално протичащите физиологични процеси при женските животни, разликата в размерите между двата пола, темперамента им или като цяло, което води до или създава опасност за увреждане здравето на животните. Често се прибегва до намеса в процеса на раждане на животното, но чрез прилагане на манипулации, които са несъвместими с ветеринарномедицинската наука и практика.

В повечето случаи животните се отглеждат в среда, която не отговаря на минималните законови изисквания. Тъй като тези животни не са обект на контрол и проверка към момента и няма задължително въвеждане на данни, които да могат да бъдат проверени и съответните санкции да бъдат приложени при неизпълнение, най-релевантно е този тип продажби да бъде изцяло забранени.

Предложенията за промяната в двата члена – чл. 173 и чл. 174 от ЗВД, имат за цел да обвържат задължителната съгласно законодателството ваксинация срещу бяс със също толкова задължителната идентификация, чрез поставяне на микрочип на домашния любимец. Процесът на регистрация приключва след като ветеринарният лекар изпълни задълженията си по чл. 39, ал. 2, т. 14 от ЗВД и въведе информацията в системата.

Задължителните профилактични мероприятия (вкл. ваксинации), посочени в одобрената Националната програма за профилактика, надзор, контрол и ликвидиране на болестите по животните (в това число и домашните любимци) и зоонозите в България, не могат да бъдат отразени/регистрирани и проследени, ако животните не са идентифицирани с микрочип и данните не са отразени във Интегрираната информационна система. Не може да се регистрират ваксинации в системата, ако конкретното животно не е идентифицирано и данните не са отразени в системата.

Също така в този вид предложението за текст по алинея 2 на чл. 174, осигурява проверка от страна на ветеринарния лекар на наличните данни за първия собственик (лицето, практикуващо развъдна дейност и/или продаващо кучето) преди животното да бъде пререгистрирано на новия си такъв. Но промяната на информацията с данните на новия собственик, става само след като предостави на ветеринарния лекар документ, доказващ по категоричен начин статусът му на собственик на съответното куче.

По този начин ще се постигне по-висока степен на проследяемост и ще се предотврати изхвърлянето на домашни животни на улицата, които са основният източник на безстопанствени животни.

При предоставяне на частичен достъп до модул „Куче“, ще отпадне необходимостта от носенето на допълнителни идентификационни документи, защото при проверка в системата на установения микрочип, там излиза информацията, която е налична и в паспорта и е необходима на проверяващите.

На този етап Интегрираната информационна система на БАБХ не е разработена или не е организирано заплащането за допълнителните услуги на поддържащата я външна софтуерна фирма, за да бъдат добавени отделни профили за котки и за порчета. Но съгласно изискванията на Регламент (ЕС) № 576/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 година относно движението с нетърговска цел на домашни любимци и за отмяна на Регламент (ЕО) № 998/2003 (известен още като „The new Pet Regulation“), тези два вида като домашни любимци, също подлежат на задължителната регистрация по аналогичен начин - идентифицирани с инжектируем транспондер и с издаден паспорт по образец, утвърден в Регламент 577/2013 на Комисията от 28 юни 2013 година за образците на идентификационни документи за движение с нетърговска цел на кучета, котки и порове, създаването на списък с територии и трети държави и изискванията за формата, оформлението и езика на декларациите за удостоверяване на съответствие с някои условия, предвидени в Регламент (ЕС) № 576/2013 на Европейския парламент и на Съвета.

Поради неразрешеното противоречие от страна на компетентния орган в България, като временно решение да се практикува протоколите, от извършените идентификации на котки и порчета, от практикуващия ветеринарен лекар, да се съхраняват отговорно. В зависимост от броя представени котки и порчета за регистрация, ежеседмично или ежемесечно ветеринарният лекар да предоставя копия на протоколите за отчетния период като информация на съответната ОДБХ, на територията, на която е извършена услугата.

Облекченията от освобождаване от такса на кучета, които придружават или охраняват селскостопански животни, да отпаднат, тъй

като по този начин собствениците не се чувстват задължени да ги идентифицират и регистрират.

Задължително засилване на контрола върху кучета, които се използват като пазачи на вили, строежи, градини, лозя и други. Контролът е наложителен, тъй като те са основната причина за увеличаване на броя на безстопанствените кучета. Доказателство за това твърдение е, че такова увеличаване се наблюдава предимно през есента, когато собствениците на летни вили ги напускат и изхвърлят домашните си любимци, които търсейки прехрана, стигат до най-близкия град.

По данни от месечните отчети от извършените обработки на кучета в клиниката на Фондация „Четири лапи“ в гр. Баня в края на есента по улиците се появява голям брой нови некастрирани кучета. Това показва, че източникът на безстопанствени кучета не е възпроизвеждането на самите безстопанствени кучета, а домашните кучета с нежеланите им приплоди. За да се осигури изпълнение на законодателството, е необходим засилен контрол на задължителната идентификация и регистрация за лицата, практикуващи развъдна дейност и продаващи кученца.

Всички лица, практикуващи развъдна дейност, трябва да бъдат задължени да регистрират животните по реда на чл. 174 от ЗВД на свое име като първи собственик преди да ги продадат така че да се осигури проследяемост.

А необходимостта от предложената алинея 3 на чл. 176, е за да има нова и улеснена процедура за регистрация на развъдната дейност на физически лица, но без да си регистрират животновъден обект. Поколенията ще си развъждат в домовете и дворовете си, и ще са твърде малък брой, за да се натоварва да покрива завишените изисквания, разписани в Наредба № 41, които са вече за професионални големи развъдни ферми/ обекти, в които се отглеждат много повече от две женски животни. Другото, което се цели с улеснената процедура е лицата с право на развъдна дейност, също да имат регистрационен номер на апартамента/ двора си в системата на БАБХ, за да може да има по-добра проследяемост на продадените животни. Независимо от липсата на животновъден обект, лицата не се освобождават от задълженията си по чл. 174 от ЗВД, като при идентификацията и регистрацията вписва себе си като първи собственик. По всяко едно време лицата са задължени да осигуряват на кучетата минималните условия при отглеждането им, регламентирани по закон.

Би било добре всички изисквания, касаещи хуманното отношение към животните като цяло, да се съсредоточат само в един нормативен акт и той да е ЗЗЖ. Към момента изискванията дори само за един вид животно са разпръснати по закони, наредби, процедури, което определено води до излишни затруднения изпълнителят им.

Поради липсата на контрол от страна на МЗХГ, БАБХ и местната власт по отношение на домашните кучета, липсват предприети мерки за контрол върху домашните кучета.

Да бъде заложен брой проверки в целите и индикаторите на общините с цел осигуряване на бюджет за изпълняване на проекти и дейности, свързани с животните компаньони (създаване на площадки за кучета, създаване на нови и поддържане на вече съществуващите приюти за животни). Броят проверки е пропорционален на броя регистрирани домашни любимци в общината. Минималният брой проверки е равен на броя регистрирани кучета за предходната година в Интегрираната информационна система на БАБХ. Общинският бюджет, необходим за осигуряването на извършване на тези проверки, ще бъде осигурен по чл. 40б т. 2.

Въпреки законовото задължение на ветеринарните лекари да въвеждат информацията за идентифицираните животни, в това число и домашни любимци, това задължение не се спазва, което е видимо при съпоставяне на данните, получени от общините за броя на регистрираните домашни кучета на територията на съответната община, и данните от направена справка от Фондация „Четири лапи“ за броя на въведените номера на чипове на домашни кучета за един и същи период от време. Резултатът от това сравнение показва към днешна дата двойна разлика в полза на данните от общините.

С нарастващата агресия в обществото, включително и зачестилите случаи на проявление на жестокост към животни е необходимо да се увеличат глобите за прояви на жестокост и към питомните и дивите животни, като превантивна мярка и възпиращ фактор за извършване на тези нарушения. Поради тази причина се предлага да се изменят чл. 422, ал. 1 от ЗВД.

В ЗВД са добре формулирани случаите свързани проявите на жестокост към животни, но липсва императивна мярка, която да даде възможност на контролните органи веднага да отнемат в полза на държавата животни подложени на определени тежки жестокости. Предвид това предлагаме промени на чл. 422, ал. 4 от ЗВД.

В ЗВД не са уредени възможностите за постоянно настаняване на животните, след отнемането им в полза на държавата. Тази празнина може да се запълни с предложенията за създаване на нов член (422а.) в ЗВД, за да се конкретизират точно местата за постоянно настаняване на животните. Няма конкретна административна санкция при нарушение на изискването за регистрация и по-конкретно при липсата на чип на кучета. А алинея 4 по чл. 174 е предложена с друго съдържание, което няма как да се обвързва с глоба.

Наложителни са, за да се сведе до минимум развъждането „на тъмно“, без регистрация по чл. 176 от ЗВД. Трябва да се наложат санкции за нерегистрираните развъдчици и развъдници, както и за